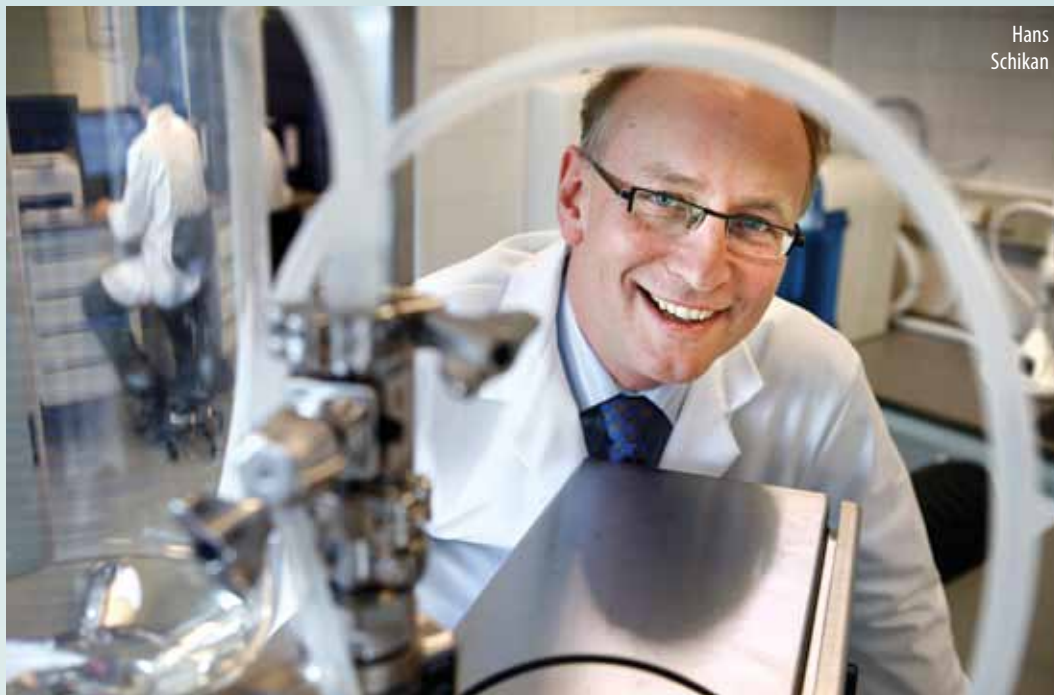

zegt dat onafhankelijke analyses zoals hij die maakt met zijn bedrijf Van Leeuwenhoek Institute juist in deze sector toegevoegde waarde hebben. Beleggers verlaten zich volgens hem te veel op de analistenrapporten van de grote banken. "Als je vijf biotechbedrijven naast elkaar zet, zijn er vaak geen twee gelijk aan elkaar. Andere sectoren zoals de olie- of telecomindustrie zijn homogener. De opvattingen van bankanalisten

'HET MOEILIKSTE VOOR MIJ WAREN NIET DE BELEGERS. HEEL ZWAAR WAS DAT IK DE PATIËNTEN-VERENIGING MOEST TELEURSTELLEN'

Hans Schikan

zijn vaak gekleurd. De bank waarvoor ze werken heeft vaak meegedaan aan de beursgang van dergelijke bedrijven en dan is het verleidelijk om de verhalen soms wat rooskleuriger op te schrijven. De banken en hun analisten hebben vaak een eigen belang, wat zich vertaalt in de soms idiote marktverwachtingen en koersdoelen."

KRITISCH VERMOGEN

Ook de woorden van bestuurders van biotechbedrijven moeten volgens Wijma met voldoende kritisch vermogen beoordeeld worden. "In deze sector zijn het vaak wetenschappers die een bedrijf hebben opgericht. Het is hun baby en die brengen ze graag extra rooskleurig onder de aandacht. Bovendien komt voor wetenschappers onderzoek op de eerste plaats. Of dit onderzoek zich commercieel laat terugverdienen is dan vers twee", onderstreept Wijma.

Dat de Nederlandse bedrijven Prosenza, UniQure en ProQR voor een notering op de Nasdaq kozen vindt Wijma verstandig. "Amerikanen hebben een kortere horizon dan Europeanen en spelen beter in op de

dynamiek van de sector. Ze kopen toch sneller een biotech-aandeel met een Amerikaanse notering. Ook vanwege de verhandelbaarheid, want al deze aandelen zijn nogal volatiel, dus moet je er ook snel in en uit kunnen."

HOLLANDSE INVASIE

De jongste Hollandse invasie kwam met ProQR dat een medicijn ontwikkelt voor slijmziekte. Het aandeel werd voor 13 dollar geïntroduceerd afgelopen nazomer. De koers zwiepte omhoog tot tegen de 17 dollar om vervolgens ook al weg te zakken tot onder de 12 dollar. Een van de oprichters is Dinko Valerio, bekend als de man achter Crucell die meer dan uitstekend verdiende aan de beursgang en de uiteindelijke verkoop. Analist Wijma waarschuwt dat beursgangen in de biotech op de langere termijn vaak niet succesvol blijken voor beleggers die daaraan meedoen. "Voor de investeerders is het vaak de beste manier om een exit te krijgen, maar voor het biotechbedrijf zelf kan een beursnotering vaak een molensteen om de nek worden. Opeens is de waarde van

het bedrijf afhankelijk van het sentiment op de financiële markten. Bij slecht nieuws kan een waarde in één dag halveren of nog erger. De voorbeelden zijn legio waarbij het bedrijf dan een makkelijke prooi wordt voor een concurrent of farmabedrijf die het biotechbedrijf dan voor een appel en een ei opkoopt vaak ver onder de oorspronkelijke IPO-prijs."

Na afloop van de beleggersdag van KBC op Manhattan praten de Nederlandse bestuurders nog even na. Natuurlijk vinden ze het mooi dat ze een beursnotering hebben en uiteraard volgen ze de koers op de voet. "Maar eigenlijk is de beurskoers helemaal niet zo relevant", zegt Schikan. "Voor de ontwikkeling van onze onderneming is het belangrijk zolang je niet door je geld heen bent. Daarna moet je toch weer langs de tellermachine." Dat bedrijven verlies maken, is voor Amerikanen geen enkel bezwaar. Maar uiteindelijk, zo benadrukt de ervaren Jörn Aldag van UniQure, is winstgevendheid "de enige maatstaf" van succes. Daarin verschilt de biotechsector maar weinig van andere sectoren.

